

Møt
Goran
på
baksida

RØD VALGALLIANSE

I OSLOS

UNDERVERDEN

Oslo kommune kunne bygd 4 sykehjem eller 52 barnehager for de pengene som til nå er gravd ned i det store hullet under Stortinget. Albert Nordengen opptreer som om han var valgt på et løfte om å berike entreprenørgiganten Erik Sande, og ikke på et løfte om å bygge ut eldreomsorgen. 500 kr. fra hver skattyter i Oslo er forsvunnet ned i undergrunnen, og i denne avisa kan RV legge fram nye, hemmeligstempla opplysninger fra Rådhuset som viser at det likevel ikke blir tett. Rådhusstoppene prøver å skjule sitt nære samspill med entreprenørene. RV vil ha kortene på bordet. Vi trenger hjelp til å finne de bitene som mangler i puslespillet. Så de rette personene kan stilles til ansvar overfor skattebetalerne.

MER OM T-BANE SKANDALEN PÅ SIDE 3, 4 OG 5

Foto: Berit Morland.

Albert Nordengen (H), ordfører i Oslo. Tidligere banksjef. Var også ordfører da «gaveforliket» med Furuholmen ble inngått i 1978. Har medvirka til å flytte millionbeløp fra bykassa til Sande-konsernet. Prøver å skjule spor.

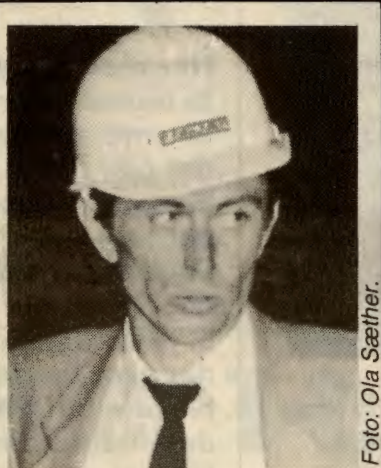

Foto: Ola Sæther.

Arne Kvalheim (A), formann i Sporveisstyret. Heltidspolitiker. Svært opptatt av å beskytte partifeller som har gjort stygge feil i T-banesaken. Mener kommunen ikke har gjort noe galt i T-banesaken de to siste år.

Vi vet ikke hvem dette er. Kan du hjelpe oss? «Hjalp til» med kontraktsforhandlingene da Furuholmen fikk byggeoppdraget. Var sentral i «forlikforhandlingene» i desember 1977. Byggemaifiaens uunnværlige hjelper. RV ber om opplysninger og tips.

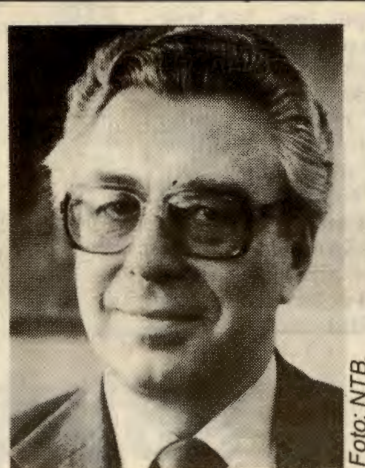

Foto: NTB.

Tor Moursund, administrerende direktør i Kreditkassen, banken som eier 23 prosent av Selmer-Sande A/S. Er dermed medeier i både Furuholmen og Selmer, de to firmaene som har tjent så grovt på T-baneskandalen i Oslo.

Foto: NTB.

Erik Sande, kjører ikke T-bane. Har privat-sjåfør og Mercedes. – Ville ikke overlevd uten, sier han i et intervju. Han er størst i norsk bygge-business. Eier både Selmer og Furuholmen. I fjor hadde selskapene hans et overskudd på 156 millioner.

POLITIKERNE

KAPITALISTENE

EN KVINNE OPPRØRER

Stem på en kvinne-opprører

Jenter for Jorun

«Ei jente slåss for andre jenter, det gjør Jorun,» skriver Kjersti Ericsson i diktet om Jorun. Fordi Jorun slåss for andre jenter, slåss vi for henne.

«Vi» — det er kvinner i mange aldre, i ulike livssituasjoner, med forskjellige synspunkter. «Vi» — det er kvinner som Karin Sveen, Kim Friele, Unni Rustad.

«Vi» — det er kvinner som tidligere har stemt på andre partier eller sittet hjemme på valgdagen. Vi har gått sammen i aksjonen «Jenter for Jorun». Vi har samlet oss om ett felles mål: Å få Jorun Gulbrandsen fra Rød Valgallianse inn på Tinget. Selv om det i «Jenter for Jorun» kan være ulike meninger om noen eller flere av RVs programpunkter, er vi likevel enige om å stemme på Jorun og RV.

Dette er det viktigste nå. Vi trenger en kvinne som

kjenner andre kvinners virkelighet. En kvinne som snakker som folk, ikke som en uforståelig og snirklete politiker. En kvinne som vil slåss for 6-timersdag med full lønnskompensasjon.

Som er opptatt av kampen mot porno hele tida, og ikke bare i valgkamp. Som «slåss for alle dem som makta trækker på». Det er dette «Jenter for Jorun» er enige om. Vi stemmer på en kvinneopprører. Det er på dette grunnlaget vi oppfordrer an-

dre kvinner til å stemme på Jorun og RV.

Jorun Gulbrandsen mangler bare 4-6000 stemmer for å komme på Stortinget. Høyre tok ved forrige valg sistemandatet i Oslo. Jorun Gulbrandsen er en utfordrer til Høyres Anders C. Sjaastad. Pål Atle Skjervengen fra Fremskrittspartiet en annen. Hvem vil du ha av Sjaastad, Skjervengen og Gulbrandsen? «Jenter for Jorun» mener at valget burde være lett.

Liv Finstad

◀ Unni Rustad

— Det hadde vært fantastisk å få Jorun på Stortinget. Den som veit åssen ungemøkk lukter, og samtidig veit en del om verdensøkonomien, kan feie de fleste av banen!

Det er Unni Rustad som snakker. Frontfigur i kampen mot porno, og nettopp hjemkommet fra kvinnekongressen i Nairobi — der hun leda en delegasjon fra Kvinnefronten.

— Det er ingen overdrivelse å si at Nairobi var en sterk opplevelse! Jeg ble gledelig overraska, og syns på mange måter at framtida for denne verden fortøner seg lysere etter å ha truffet så mange flotte kvinnfolk. Vi oppdaga at vi førte den samme kampen og snakka det samme språket som kvinnene i den 3. verden.

Disse kvinnene kunne lære oss mye samtidig som vi kunne bidra med nyttige erfaringer

fra kampen mot porno og prostitusjon.

Men det viktigste var at vi ble klar over at vi faktisk lever på den samme kloden.

Skal jeg trekke fram noe negativt, var det de store illusjonene om Sovjet. Fronten mot USA var klar, men overfor Sovjet — huff! Sler Unni Rustad.

— Når jeg kommer hjem til norsk virkelighet — norsk kapitalisme — tenker jeg ster-

kere enn før at vi kvinner må hente fram drømmene våre om åssen verden kan være.

Det er bare RV som snakker om utbyttinga. Det er bare RV som slåss for et klasseløst Norge, en klasseløs verden. AP og H trækker oss ned og gjør oss skamfulle over å være arbeidere og kvinner. Jorun og RV løfter folks virkelighet og folks drømmer nærmere himmelen.

Jeg ser ikke andre alternativer enn Rød Valgallianse, avslutter Unni Rustad.

”

Jorun får fram drømmene våre

”

Foto: Leif Stang.

Kim Friele ▶

— Det rikspolitiske liv er en jungel der alle lurar på alle. Jorun Gulbrandsen har sin integritet i behold, og så sant ikke systemet riper henne i lakken, tror jeg homsene vil følge med på hennes politiske lass.

Kim Friele er leder av Det Norske Forbund av 1948. I år gir hun sin stemme til Jorun Gulbrandsen og Rød Valgallianse.

— All min erfaring viser at reelt gjennomslag i saker som angår homofile kommer som resultat av enkeltpersoners innsats. Jeg leter etter en politiker som fordeler etter rettferdighet — ikke etter egen nytte. Det gjør bare en politiker som har respekt for sin egen integritet. Denne

gangen satser jeg på Jorun, nettopp fordi jeg ser dette i henne. Uenigheter med deler av Rød Valgallianses politikk blir derfor i dette perspektivet uvesentlig for meg.

— Hva mener du er det viktigste i homsekampen i dag?

— Det må utvilsomt være å verne om de rettigheter vi har tilkjempet oss. Jeg tror ikke så mye på framgang når jeg ser på de politiske strømningene i Europa. Ta f.eks. den religiøse fundamentalismen. Jeg ser klare likhetstegn med fascismen. Det virker som om behovet for autoritet og sydebukker øker, derfor går noen til Carl I. Hagen — andre til Bratterud. Jorun er bevisst på disse tingene. Hun ser alvoret.

”

Jeg satser på Jorun

”

Foto: Leif Gabrielsen.

◀ Karin Sveen

Det er en sammenheng mellom språkbruk og virkelighetsforståelse, sier Karin Sveen, forfatter, og tidligere medlem av SV. — Jorun snakker et ekte, virkelighetsnært språk — opprørskjærighetens språk. Derfor trenger jeg henne på Stortinget!

— Du har meldt deg ut av SV, Karin Sveen?

— Ja, SV går samme veien som Arbeiderpartiet har gått. De bryter med det som skulle

være grunnlaget deres, nemlig arbeiderklassen. SV er blitt et borgerlig forsikketingsparti, og mange kvinner som har ønsket å få fram flere modige kvinnerepresentanter, har blitt tidd i hjel.

Jeg tror at flere SV-kvinner vil gå til urnene og stemme RV i år. I hemmelighet. Den andre viktige årsaken til at jeg stemmer RV er at Jorun Gulbrandsen så standhaftig holder fast ved arbeiderklassebakgrunnen sin.

Jorun

Hva med ei jente på tinget?

Ei ordentlig jente, ikke ei juksejente!

Ei jente snakker som folk, det gjør Jorun.

Ei jente har dårlig råd, det har Jorun.

Ei jente har tusen ting å tenke på, det har Jorun.

Ei jente trenger 6-timersdagen, det gjør Jorun.

Ei jente er forbanna når det trengs, det er Jorun.

Ei jente er varm og glad når det trengs, det er Jorun.

Ei jente slåss for andre jenter, det gjør Jorun.

Ei jente slåss for alle dem som makta trækker på,

det gjør Jorun.

Vi vil ha ei ordentlig jente på tinget, vi vil ha Jorun!

Kjersti Ericsson

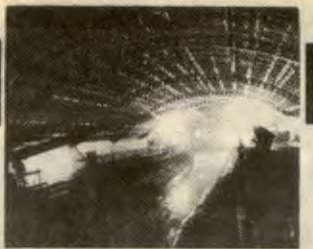
”

Jorun snakker vårt språk

”

Foto: Anne Britt Kilvik.

Furuholmens venner i Rådhuset

— Hvis Selmer-Furuholmen gir oss tilbake litt av de 156 millionene, da skal vi til gjengjeld sørge for at bystyret og offentligheten aldri får vite sannheten om byggeskandalen ved Stortinget T-banestasjon.

Slik var det forhandlingsopplegget som den innerste kretsen i Oslo Rådhus laga for tre måneder siden. Et enstemmig bystyrevotum om full offentlighet skulle settes til side fordi både toppolitikere og toppentreprenørene frykter sannheten.

Dette går fram av et topphemmelig notat som kommuneadvokat Per Sandvik skrev 21. mai 1985.

At Furuholmen utførte et elendig arbeid på Sentrumstasjon, er et mildt uttrykk. Et sted der betonglaget skulle være en halv meter, nøyde Furuholmen seg med 8 centimeter! Mange steder ble armeringsstålet liggende i friluft, fordi det var lagt på så altfor lite betong.

Men det var Oslo kommune som bestemte seg for å bruke en helt uegna tettemetode: Det underjordiske betongbygget skulle «pakkes inn» i en 3 millimeter tykk glassfiberduk. Både Furuholmen og en sakkyndig rådgiver fraråda dette. Metoden er blitt sammenlikna med å drive dypvannsdykking iført regnfrakk, fordi dykkerdrakt er så dyrt.

Glassfiberduken ble ødelagt under monteringa, og lekkasjene oppsto allerede i byggeperioden. Det ble tatt bilder som viste hvordan arbeidene utvikla seg. Men det skapet hvor bildene lå, er senere forsvunnet...

Utbetalingsstopp

Det silte og rant. Allerede 10 måneder etter åpningsfesten

der ordfører Nordengen lovpriste det «mesterlige arbeidet», var heisene (unntatt én) og store deler av det elektriske anlegget ødelagt av lekkasjer. En av kommunens rådgivere sa fra høyt og tydelig og offentlig at det stadig var mange og store lekkasjer.

Lederen for kommunens Prosjekteringskontor ante uråd nå. Han stansa utbetalingene til Furuholmen og krevde tiltak mot entreprenøren før garantitida var ute.

Furuholmens venner

Da gikk Furuholmens venner til aksjon. Tre sentrale politikere — én fra Arbeiderpartiet og to fra Høyre — fikk laga et «forlik» som trolig er enestående i sitt slag. Mens det sildra og rant, i heissjakter og langs elektriske ledninger, vedtok de at «Oslo kommune vil ikke påstå at nåværende eller framtidige lekkasjer i anlegget gir kommunen rett til reklamasjoner». Sagt på en enklere måte: uansett hva følgene blir av såvel Furu-

holmens slurv som kommunens egne feil, så skal alle utgifter dekkes av skattebetalerne. Denne avtalen ble — naturlig nok — holdt hemmelig. Den ble aldri behandla i bystyret.

I sitt hemmelige notat fra mai 1985, gir Kommuneadvokaten et forsvar for de tre politikere: De trodde at lekkasjene «mer eller mindre ville tette seg selv»!

«Meget kritisk»

Kort tid etter forliket strømmet det 50000 liter vann inn i stasjonen hvert eneste døgn. Armeringsstålet ble «spist opp» av kjemiske stoffer. Situasjonen er «meget kritisk», skrev en rådspurt professor i brev til Oslo kommune i april 1979. Men han ble ikke hørt. Brevet ble holdt skjult da bystyret like etter gjorde sitt skjebnesvangre vedtak om å utvide den ubrukbare og farlige Sentrumstasjon.

I flere år prøvde de ansvarlige å skjule skandalen som forlenget var et faktum. Betongtakene ble «reparert» med en annenrangs sementtype, slik at det umiddelbart oppsto rasfare. Det ble støpt inn halve plastrør i tak og vegger for å lede lekkasjevannet vekk fra de mest synlige stedene, noe som bare gjorde ødeleggelsene enda større.

Ingen rettssak

Lekkasjene ble verre og verre. Store hulrom i betongen ble påvist. Til tross for dette vedtok Sporveisstyret i 1981, under ledelse av AP's Tove Heggen Larsen, at kommunen ikke skulle reise erstatningskrav. En av grunnene var at rettssak ville bety pinlig offentlighet rundt «forliket» fra 1978.

Dokumentene på bordet

Rød Valgallianse gikk kraftig fram ved 1983-valget og fra januar 1984 fikk vi derfor en varaplass i Sporveisstyret. Det ga en viss mulighet til dokumentinnsyn. Etter forslag fra RV gjorde bystyret et enstemmig vedtak 16. august 1984: «Bystyret skal behandle ansvarsforholdene i denne saken. Alle dokumenter skal legges på bordet.»

Da en grundig juridisk utredning lå ferdig på Kommuneadvokatens bord i begynnelsen av april 1985 var det noen som angra på dette vedtaket. Albert Nordengen (H), Arne Kvalheim (A) og to andre politikere fikk lese dokumentet, før det ble lagt tilbake i safen. Dette egna seg ikke til offentliggjøring! Det ble nervøse rådslagninger i Rådhusets aller innerste rom, og etterpå laga kommuneadvokaten sitt hemmelige taktikk-notat.

Bryter bystyrevotum

Hovedpunktene i notatet er slik:

1. Kommunens ledelse har selv brutt alle klagefrister og ødelagt sine muligheter til å få erstatning fra Furuholmen.
2. Hadde kommunen gått til sak i tide, ville de trolig fått erstatning.

3. Det er uheldig hvis befolkninga får vite dette. Det er uheldig for både politikere og Furuholmen. Derfor tilbyr vi en «handel». Hvis Furuholmen vil betale tilbake litt av de 156 millionene han har fått, skal vi til gjengjeld sørge for at det aldri blir noen bystyrebehandling med «alle dokumenter på bordet».

4. Kommuneadvokaten skal lage en juridisk utlegning som skjuler at det har foregått en slik «handel» og som er slik at politikere får mulighet til å riste av seg kritikken.

Nøkkel til bykassa

Enkelt sagt: Topplederne på Rådhuset ville prøve å skjule at entreprenørfirmaet Furuholmen nærmest har hatt ekstranøkkel til bykassa i en årrekke. Millionene har trilla ut, uten noen kontroll. Og årsaken har hele tida

vært den samme: Toppolitikere synes det er greiere å la skattebetalerne svi. Det er bedre enn å innrømme at de selv i årevis har drevet lys-sky hjelpevirksomhet for den største av de store i entreprenørbransjen: Bergenskapitalisten Erik Sande som eier både Furuholmen og Selmer.

dag 31. juli 1985 Aftenposten

Oslo får 158 mill. fra Staten

Kommunal- og arbeidsdepartementet har godkjent langtidsbudsjettet for Oslo. Igår ble formannskapet orientert om departementets svar. Konklusjonen blir at de 158 millioner kroner som Stortinget bevilget i ekstraordinært tilskudd i desember 1984, nå blir utbetalt.

Men pengene utbetales på en rekke forutsetninger: Departementet regner med at bystyret nøyte følger opp planen i langtidsbudsjettet og at det reguleringsmessig blir sendt rapporter til fylkesmannen og departementet om gjennomføringen. Næve kontroll med de folkevalgte er altså en av betingelsene.

Videre har departementet bedt om en grundig orientering om det rasjonaliserings- og effektiviseringsarbeidet som planen legger opp til. Og at man ikke kan regne med ekstra penger fra Staten om dette ikke fungerer som planlagt.

meframgang i år enn for to år siden, vipper vi Jorun Gulbrandsen inn på Stortinget.

Syns du også at det trengs?

LEDER:

Etter T-bane skandalen

T-baneskandalen som Rød Valgallianse rulla opp i slutten av juli viser mange sider av herskernes maktapparat.

Bergenskapitalisten Erik Sande er en den største av de store i norsk byggebransje. Selmer — som eies av Sande — tjener grovt på å rette opp de feila som Furuholmen — et annet Sandeselskap — har gjort. Foreløpig pris: 156

millioner av skattepengene.

En del toppfigurer i Oslo Rådhus har hemningsløst åpna bykassa for entreprenørene. Hvis det utrolige «forliket» med Furuholmen i 1978 ble inngått uten noen motytelser, ja da har vi forklaringa på hvorfor korrupsjon er så ukjent i Norge. Det er unødvendig! Kapitalistene får det de vil likevel.

For de pengene som er kasta ut vinduet og rett i Erik Sandes fang, kunne Oslo bygd 4 sykehjem eller 52 barnehager.

Men noen ser på Sande som et forbilde. Sande er flink, men har for lite penger. Arbeiderpartiets Stortingskandidat Trygve Tamburstuen — tidligere statssekretær — fremma nylig forslag om å la herr Sande få noen av statens

utenlandsmilliarder som «risikokapital» så han kan «kjøpe seg inn i amerikansk entreprenørbransje med tyngde». (Aftenposten 25. mars.) Denne bransjen er som kjent nok så mafiakontrollert, men det kan jo hende at Sande likevel har noe å lære bort etter sitt vellykka samspill med toppgutta i Oslo Rådhus.

Rød Valgallianse kunne rulle opp denne saka

fordi vi bruker de metodene som trengs, og fordi vi gikk så kraftig fram ved siste valg at vi fikk en varaplass i Sporveisstyret og Formannskapet. Det har gitt nye innsynsmuligheter i maktas irrganger for oss — og for deg.

I år er det Stortingsvalg. Vi mener at RVs arbeidsmetoder trengs også mot statlige komiteer, politikere og byråkrater.

Får vi en litt større stem-

T-BANE SKANDALEN

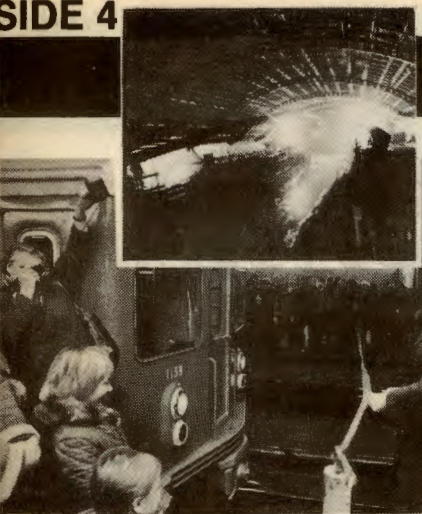

Foto: Aftenposten.

1977

Foto: VG.

Foto: VG.

1978

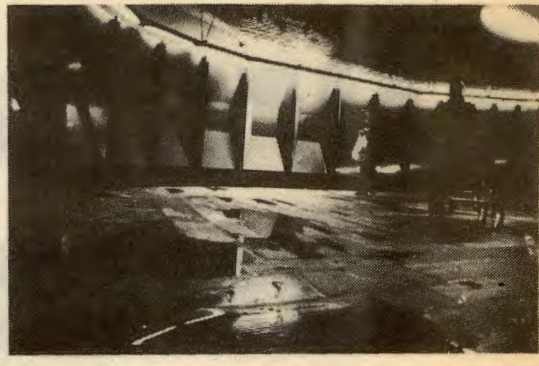

Foto: VG.

1982

Her blir det Aldri tett!

- Vi har gjort en ny milliontabbe, som absolutt bør holdes skjult for skattebetalerne.
- Vi kan dekke merutgiftene ved å sløyfe en del av tetningsarbeidene.
- Hvis det lykkes å forsere arbeidet i innspurten, kan stasjonen likevel åpnes ca. 1. mai 1987.

Dette er hovedpunktene i et hemmelig brev som Sporveisdirektøren 3. juni i år skrev til Arne Kvalheim (AP) og de andre medlemmene i Sporveisstyret.

Det har ikke manglet på «molbo»-feil på dette bygget. Stålbuen til takhimplinga som er produsert uten at det var tatt nøyaktige mål, er bare et nytt eksempel i rekka. Feilen var at den har arbeidet ut fra stasjonens teoretiske mål» skriver Sporveisdirektøren diplomatisk, som om tomme-tokken er et ukjent hjelpemiddel.

En annen sak er at hele stålhimplinga er bare tull, hvis målet er å få stasjonen tett. Når den festes, må det nemlig føres bolter gjennom den reparerte betongen, slik at en får nye lekkasjepunkter. Nok en gang ser Oslo kommune vekk fra de råd de har fått fra sine sakkyndige rådgivere. Akkurat det har vært blitt en vane.

Hvor stor forsinkelse dette

fører til, er usikkert. Men hvis det lykkes å forsere arbeidet i innspurten, skriver Sporveisdirektøren at det kan bli åpning ca. 1. mai 1987. Sannsynligvis var det meningen at dette skulle være en hemmelighet eller overraskelse. For til avisene har jo de ansvarlige nylig forsikra at de skal åpne «før julestria i 1986».

«Å se tiden an»

I perioden 1977–83 ble lekkasjeødeleggelsene av stasjonen mye verre enn nødvendig, fordi den politiske ledelsen valgte å «se tiden an» og fordi man prøvde å holde skadene skjult.

I sitt hemmelige brev av 3. juni sier Sporveisdirektøren at man på nytt kan spare penger ved å sløyfe en del av

tettearbeidene. Han foreslår at «alternativet med å se tiden an, legges til grunn» — enda en gang.

Brudd på vedtak

I desember 1983 vedtok Sporveisstyret at resten av tetningsarbeidene skal utføres «i samsvar med hovedkonsulent NOTEBYs anbefaling». Nå brytes dette vedtaket, for å spare noen kroner og skjule enda en milliontabbe.

Stålet ødelegges

Det er påsmøring av luft- og vanntett belegg (coating) på luftsida av betongen inne i kjøretunnellene som skal sløyfes. NOTEBY som er sakkyndig konsulent «har imidlertid anbefalt full coating-belegning», skriver Sporveisdirektøren. Når dette sløyfes, øker faren for at armeringsstålet blir ødelagt av korrosjon. Slike skader vil ikke være synlige før de er kommet så langt at skadeomfanget er dramatisk og krever svært store påkostninger. Betong med ødelagt armeringsstål er som kjent lite verdt.

Andre lekkasjer

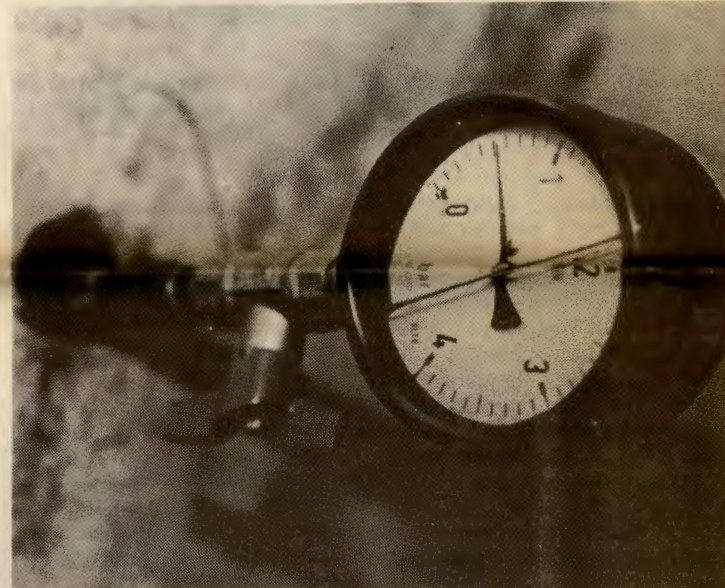
Selv om det er gjort store tetningsarbeider, særlig på de fem verste punktene i fjellet, lekker det stadig. Langs heissjaktene strømmer det vann ned mot stasjonskroppen. Og man fant ut at det ville bli for dyrt å prøve å tette på skikkelig vis i golvkonstruksjonen under det rommet der Sivilforsvarets nødstrømsaggregat er plassert. I stedet er det installert ny pumpe.

Etter hvert som grunnvannstrykket i området stiger, vil vi for øvrig få vite i hvor stor grad betongkonstruksjonene er tette. At de ikke lekker nevneverdig i dag, når hele bygget ikke står under normalt trykk, kan vise seg å bli en mager trøst.

Fjellinja

Fjellinjettunnelen under Rådhusplassen er en annen og ukjent trussel mot det spinkle byggverk under Stortinget. Denne tunnelen skal legges mye dypere, men bare et par hundre meter unna. Dette kan føre til at vannstrømmene tar nye veier, og det kan oppstå nye lekkasjer.

Konklusjonen så langt er klar: Lappverksarbeidene fortsetter. Og man sløyfer litt av tetningsarbeidene, fordi det aller viktigste nå, det er å skjule den nye milliontabben med stålbuen som ble konstruert «ut fra stasjonens teoretiske mål».

30. juli 1985: Til og med måleinstrumentene står under vann. På spørsmål fra Klassekampens journalist sa teknisk sjef i Oslo Sporveier, Reidar Bollen: «Det er ikke vårt vann». Foto: Ola Sæther.

Dette skal granskes

Går det an å få reparert Sentrum stasjon slik at den blir tett og sikker, både som arbeidsplass, trafikkknutepunkt og tilfluktsrom? Dette må avklares svært raskt slik at påkostningene ikke får fortsette i det uendelige hvis svaret på spørsmålet er nei.

RV krever også at det opprettes et uavhengig granskingskommisjon, som bl.a. skal se på disse spørsmålene:

1. Hvilke politiske organer har ansvar for:
 - at det ble valgt gal teknisk løsning når det gjaldt tettemetode i 1972,
 - at det ikke ble slått «full alarm» da det viste seg allerede før stasjonen var ferdig, at den ikke var tett,
 - at «forliket» med Furuholmen ble inngått og vedtatt i februar 1978,
 - at bystyret ikke ble orientert om at situasjonen med stålkorrosjon var «meget kritisk» allerede før bystyrets endelige vedtak om å basere banesammenknytningen øst–vest på en utvidelse av Sentrum (Stortinget) stasjon,
 - at Arbeidstilsynets på-

legg med tidsfrister ikke

ble innfridd.

- at de ansatte på et tidspunkt fikk en «garanti» om at stasjonen var sikker,
- at det i 1979 eller 1980 ble utført «kosmetikkarbeider» som har gjort skadene verre,
- at kommunen ikke på noe senere tidspunkt har vedtatt å reise erstatningskrav mot berørte firmaer, men tvert om flere ganger vedtatt å ikke forsøke dette.

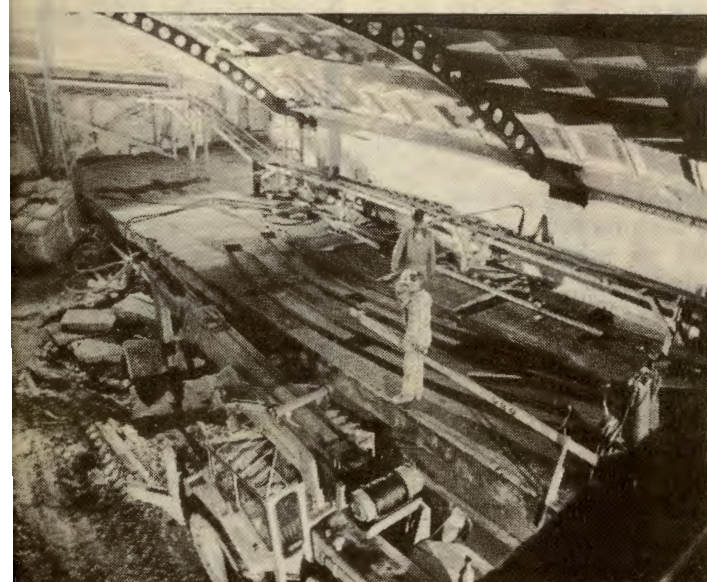
2. Det må avklares hvordan det forholder seg med de ulike private firmaer som har vært og er engasjert. Et av spørsmålene her er om noen av tilleggsarbeidene som er blitt belastet kommunen, egentlig skyldes firmaets feil eller forsømmelser, og derfor skulle vært belastet firma-

et?

Nordengen for gransking?

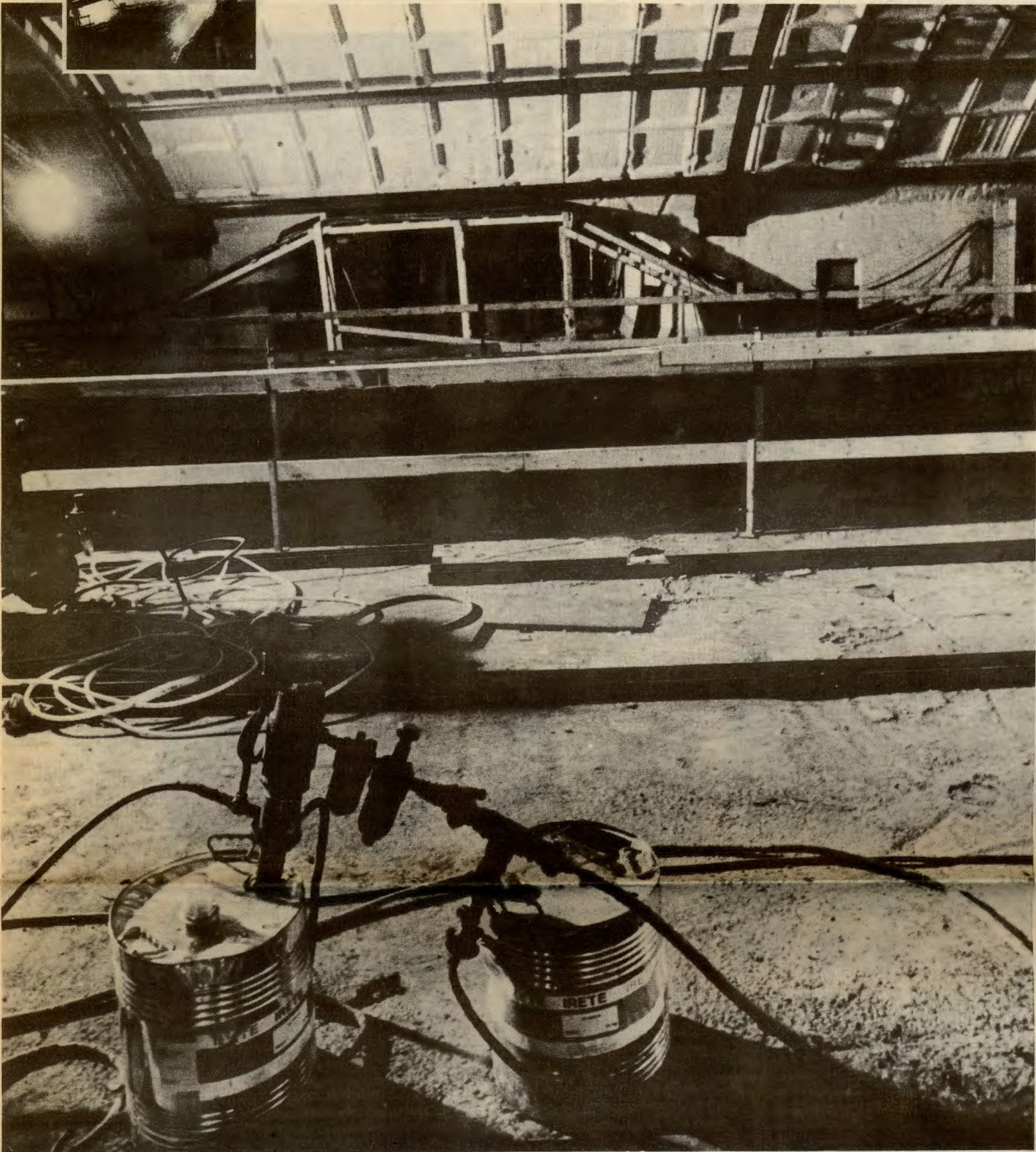
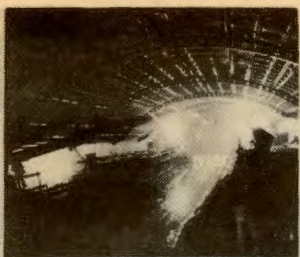
Albert Nordengen går inn for en uhildet undersøkelse av kommunens behandling av Sentrum T-banestasjon, meldte NTB 4. august. Dette viser utvilsomt at Furuholmens venner i Rådhuset er på defensiven. Men Nordengens utspill kan også være samme sort lureri som han drev med i Sosialsentralsaken sommeren 1982. Da sørget Nordengen for at et politisk vedtak om uhilda gransking ble oppheva. I stedet fikk de ansvarlige for skandalen granske seg sjøl!

Derfor: Støtt kravet om gransking helt til en upartisk kommisjon er oppretta.

30. juli 1985: Det er enda mye ugjort før «Oslo's beste tilfluktsrom» er klar til bruk. Foto: Ola Sæther.

T-BANE SKANDALEN

30. juli 1985: Kan disse tønnene gjøre stasjonen tett?

Foto: Ola Sæther.

Fjellinja – dyr og farlig

Etter det RV har grunn til å tro blir motorveien under Rådhusplassen, den såkalte Fjellinja, dyrere enn antatt. Nødvendige tetningsarbeider skal være uteglemt i det kostnadsoverslaget som bystyret vedtok. Hvis dette er riktig, kan det bli en svært kostbar overraskelse for skattebetalerne.

Så vidt vi forstår, skal det være teknisk mulig å bygge en tett betongtunnell også under de ekstreme forholda 45 meter under Rådhusplassen. Men da må man bruke det beste som finnes av tetningstiltak helt fra starten av.

Og det sies at det koster penger.

150-millioners hullet

Husker du Grunnlinja? Det oppskrytte motorveisprosjektet som skulle løse alle problemer med trafikkmiljøet i Rådhusgata. Nå er alle arbeider med Grunnlinja avslutta. 212 meter motorveitunnell er bygd – med fire kjørefelter.

Det kosta drøyt 150 millioner av statens og kommunens penger, før Høyre og AP bestemte seg for at veien skulle bygges et annet sted.

Anvaret? Hvem som har skylda? Slike ord finnes ikke i språket til de politikerne som fatter slike vedtak. Velgerne betaler jo regninga – uansett.

Høyremannen Preuss og noen millioner

Denne Høyre-mannen har drevet et dristig og farlig dobbeltspill. Fram til 1979 var han med i den kommunale byggekomiteen som planla en ny T-banestasjon under Slottsparken, for å få til banesammenknytninga øst/vest på en trygg måte. Komiteen jobba i flere år.

Samtidig jobba samme herr Preuss i all stillhet sammen med konsulentfirmaet Bonde & Co for en helt annen løsning.

Overfor Klassekampen benekter han at han jobba som konsulent for Bonde & Co: «Jeg deltok som politiker. Det var den sjansen jeg så til å få fram et forslag på Sentrum.» Så vet vi det: Avansert dobbeltspill var eneste utvei.

Men hva så med Bonde & Co? Dette firmaet var byggtknisk konsulent i hele byggeperioden 1971–77. Det var Bondes overingeniør T. Jøsang som 15.11.77 skrev at «dessverre har de bange anelser gått i oppfyllelse... Det er fortsatt mange og store lekkasjer». Hvilke opplysninger holdt Bonde & Co skjult for bystyret da de utreda sine planer om en utvidelse av den ubrukbare Sentrum stasjon, i stedet for å bygge en ny Slottsparken stasjon? Det utvalgte materialet Bonde & Co la fram for de folkevalgte virka svært overbevisende, og de Arbeiderpartipolitikerne som avviste Bondes forslag, de sa heller ikke fra hva de visste. De hadde sine egne grunner til å tie.

Derfor må Bonde & Co granskes. Haakon Magnus Preuss må granskes for sin medvirkning. Byggeskandalen ved Sentrum stasjon var et ubønnhørlig faktum allerede før Bonde fikk bystyret til å vedta en utvidelse, men dette vedtaket har gjort alt sammen mye verre. I bystyredebatte sa Bondes folkevalgte medspillere at sammenknytninga kunne gjennomføres for 60 mill. kr. og med stenging av stasjonen i bare tre måneder. Pr. dags dato er kostnadsoverslaget på 232 mill. kr. for utvidelsen og 156 millioner for tettarbeidene. Summen blir altså minst 388 mill. kr. i stedet for 60 mill. kr. Og det blir stengt i minst 3 år i stedet for 3 måneder.

Hadde Bonde & Preuss spilt med åpne kort i 1979, hadde det ikke blitt slik. En gransking vil være fortjent, men det vil nok bli lagt hindringer i veien.

SAGT OM SENTRUM STASJON

Om byggverket

«I Sentrum stasjon oppstod det lekkasjer allerede under byggingen.»
Professorutvalgets første rapport 1981

«Det er et mesterlig arbeide som er utført av planleggere, ingeniører, entreprenører og arbeidere, sa ordfører Albert Nordengen da han i går åpnet Sentrum stasjon for ordinær drift.»

Arbeiderbladet,
10. januar 1977

«Dessverre har de bange anelser vist seg å gå i oppfyllelse, membranen (glassfiberduken) er ikke tett, og omfattende tetningsarbeider har vært nødvendig. Men det er fortsatt mange og store lekkasjer.»

Kommunens sakkyndige
rådgiver, T. Jøsang,
15. november 1977

Om å føre noen bak lyset

«Stålkorrosjonsproblemene er etter min vurdering meget kritiske.»

Professor Rosenqvist
i rapport til Oslo
kommune 4.4.79.

Rapporten ble ikke lagt fram i bystyret 13. april 1979, men avdøde Jon P. Erlien sa: «Vi vet mere enn det som er sagt her. Vi vet vesentlig mer.»

«Selvfølgelig har ingen ført bystyret bak lyset.»

Arne Kvalheim
i nærradiointervju 29.7.85

I denne saken har jeg usannsynlig god samvittighet. Etter det jeg kjenner til, er det overhodet ingen som er ført bak lyset.

Ordfører Nordengen til
Aftenposten 29. juli 1985

Om rettssak

«Det følger av den juridiske situasjonen at kommunen ikke kan gå til forhandlinger med juridisk støtte i ryggen.»

Kommuneadvokatens
hemmelige taktikk-notat
21. mai 1985

«Vi mener selv å sitte inne med meget gode kort i en eventuell rettssak overfor entreprenøren.»

Albert Nordengen til
Aftenposten 29. juli 1985

«Det er lite hyggelig å få den slags utbrettet, sier kommuneadvokat Per Sandvik.»

Aftenposten
31. juli 1985

Om gransking

«Jeg kan ikke forstå at det skal være nødvendig å opprette noe uavhengig granskingsutvalg for å finne ut hva som er skjedd i prosessen rundt Sentrum T-banestasjon.»

Arne Kvalheim til
Aftenposten 29. juli 1985

«De siste par årene kan jeg ikke se at kommunen har gjort noen feil når det gjelder behandlingen av denne saken.»

Arne Kvalheim
i nærradiodebatt 29.7.85

Om framtida

«... den har aldri vært så tett som i dag. Det gjenstår fortsatt noe tetting i kjøretunnelle. Men ingen kan garantere at stasjonen vil fortsette å være tett.»

Arne Kvalheim til
Aftenposten 29. juli 1985

ROCK on the DOCKS

31. august. Bandene entrer scenen på Aker. Solidariteten er ikke død.

Forente Artister krever nå at staten skal ta av valutareservene for å hjelpe folk som sultet i Afrika. Dette er et krav som Rød Valgallianse støtter.

Den norske regjeringa sitter inne med reserver på hundre milliarder kroner. Utregninger foretatt av FN viser at halvannen milliard dollar ville vært nok til å berge Afrikas befolkning fram til neste innhøsting. Dette er i underkant av 15 prosent av Norges valutareserver. Norge kunne altså aleine betalt dette, nesten uten å merke det! Vi mener at det er i et slikt perspektiv vi bør se på u-landshjelpen vår.

Verdens matvarekonferanse erklarte i 1974 at «om ti år skal intet barn gå sultent til sengs». Nå er de ti åra gått. Den gangen var 400 millioner mennesker underernærte, nå er tallet 800 millioner!

Ny økonomisk verdensordning
Initiativet til Forente Artis-

ter er utmerka. Men den 3. verdens folk trenger mer enn dette for å sikre den nærmeste framtida si. RV støtter kravet om en ny økonomisk verdensordning. Det betyr at all gjelda som den 3. verden har, må ettergis. I dag er det nemlig ikke sånn at pengestrømmen går fra de rike landa til de fattige, men tvert om. U-landa skylder enorme summer til Verdensbanken og Det internasjonale pengefondet. Bare i renter og avdrag vil overføringene til vestlige rike land fra u-landa ligge rundt 200 milliarder de neste fire åra.

Dette er en ond sirkel som ingen humanitær hjelp kan stoppe, og som vil føre bl.a. Afrika inn i stadig djupe kriser. Rød Valgallianse mener derfor det er viktig når musikken har stilnet og nyhetsmediene mister interessen for sultkatastrofen, at støtten til den 3. verdens kamp for nasjonalt sjølstyre og økonomiske frihet reises med full styrke.

Foto: Klassekampen.

GRATIS STRØM I 28 ÅR

Noe for deg?

Det er ingen hemmelighet at mange sliter med lysregninga. Fortvil ikke, for det finnes utveier. Her kommer historien om hvordan bedriftene til O. Mustad & Søn fikk gratis strøm i 28 år!

Oldefar Mustad kjøpte Kjelsaas Brug i 1880-åra. Mens industrialiseringa skjøt fart var råderetten over vannkrafta viktig for de som skulle gjøre seg rike ved hjelp av arbeidskrafta til Oslos raskt voksende arbeiderklasse.

Men tidene skifta. Kapitalismen og teknologien utvikla seg og gjorde vannkraft avlegs. I 1947 solgte Mustad fallrettighetene som tilhørte Kjelsaas Brug, til Oslo kommune. Til gjengjeld skulle bruket få gratis erstatningskraft. Fem år seinere flytta Mustad virksomheta si til Tøyen — og dermed skulle jo saken være avslutta, i alle fall når det gjaldt gratis strøm.

Noen ord i øret

Men akk, Mustad mente det annerledes! Sjøl om gratisstrøm-avtalen helt klart var knytta til Kjelsaas Brug, så snakka Mustad et ord i øret til Teknisk Rådmann i 1952 — og fikk tilsagn om fortsatt gratis strøm. I 16 år fløyt denne strømmen fritt og ubekymra til Tøyen, helt til Mustad flytta på seg igjen. Nå til lokaler på Lilleaker. Da ble det et avbrekk.

12 år seinere, i 1980, fikk

imidlertid en av Mustads medarbeidere en lysende idé. Det ble forfatta et krav til Oslo Lysverker om erstatning, fordi gratisleveransene hadde opphørt i 1968!! Og som manna fra himmelen — noen uker seinere kom svaret, i form av en vakker sjekk fra Lysverket, pålydende kr. 217 175,18! Dermed går vi ut fra at bedriften på Lilleaker ble fornøyd. Slike ting kan virkelig få fart i konkurransevnen! Noe for deg?

Bestillingsslipp RV-materiell

..... eks. av RVs Stortingsvalgprogram á kr. 10,—.

..... eks. av heftet «Kast ikke bort stemmen din. Gode råd til Oslo-velgere fra Rød Valgallianse» á kr. 10,—.

..... eks. abonnement på RV-bladet med nytt fra Oslo bystyre. 10 nr. for kr. 50,—.

Navn.....

Adresse.....

Send slippet til: Oslo RV, Boks 211, Sentrum, Oslo 1.

VALGKAMPTILBUD

Klassekampen

GRATIS i to uker

NORGES BESTE AVIS

Du har nå en enestående sjanse til å bli kjent med Klassekampen. Slår du til på dette tilbudet får du Klassekampen gratis tilsendt i to uker. Gratisabonnementet begynner 24.august.

- Send meg gratis prøveabonnement i to uker.
- Send meg prøveabonnement i to uker og deretter kvartalstilbud for kr. 215,—

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./sted _____

Tlf.: _____

Boks 83 Bryn, 0611 Oslo 6

EN KVINNE-OPPRØRER

” Politisk skal ingen undervurdere Jorun Gulbrandsen. Slipper hun til i media, er hun en sann krutt-tønne som vil få enhver annen norsk kvinnelig politiker til å likne en utbrent fyrstikk.

”

Arbeiderbladet 19.6.85

Jorun

Men Furuholmen får . . .

— Men mener du at det blir bedre med avsløringer?

— Vi hører så mye om slike ting at det er lett å ikke reagere til slutt. Men vi må reagere! For bak hver avisoverskrift, bak hvert tørre budsjettall er det et menneske som har det vondt. Vi kan ikke godta det. Det er ikke nødvendig at de har det sånn. Det gjør meg så eitrande forbanna.

— Jeg har sjøl vært med på å prøve å få hjelp til en narkoman ungdom. Hvor kunne hun få hjelp til å leve et annet liv? Dessverre, ingen plasser. Dessverre, send søknad på gult papir og ikke hvitt, og vent. Dessverre, kom igjen neste år. År! Mens morgen, middag, kveld, natt, hver dag var et mareritt, ikke minst for ungdommen sjøl. Nå er hun død. Kommunen synes kanskje det er best på den måten, det er jo billigere!

— Var det ikke T-banen vi skulle . . .

— Det er det jeg snakker om! For nettopp i alle disse åra har Furuholmen fått milliongaver. 156 millioner! Kommunen lagde til og med en avtale om at samme hva Furuholmen gjør feil, kommunen skal betale. Ledelsen i kommunen har hjulpet en storkapitalist. Samtidig står folk fra Høyre, Arbeiderpartiet og Kristelig folkeparti fram på bystyremøtene og hulker og gråter over hvor dårlig råd kommunen har. 300 000 til Ungdomskontoret har ikke kommu-

Foto: Ola Sæther.

nen råd til. Sunnås sykehus fikk ikke 1 ½ million. barnehagene fikk ikke 6 millioner. Men Furuholmen fikk!

RV — lita tue som velter stort lass

— Tror du T-banesaka er et enkeltstående tilfelle?

— Nei. Jeg tror det er mange liknende saker. Sentrale politikere veit om det, men de sier ikke noe. RV er et lite parti, og i Oslo har vi bare 2 bystyreplasser. Vi sitter ikke i formannskapet eller finansutvalget. Men takket være bystyreplassene og en varaplass i Sporveisstyret har vi oppdaga T-baneskandalen. Og vi har sagt fra. Men kommuneledelsen lager hemmelige rapporter og hemmelige møter. I formannskapet nylig var det ingen partier som krevde behandling. Heller ikke SV. Men RV jobber for å få kortene på bordet. Det er gode norske ordtak som heter «Lita tue kan velte stor t lass» og «lita hand kan gjeva stor hjelp». Det har vi sett nå.

Fram med snusket — stem RV

— Jeg er overbevist om at en RV-representant på Stortinget kan være ei lita hand eller ei lita tue, slik vi er det i Oslo. Folk betaler skatt, sliter og holder samfunnet oppe. Da skal ikke myndighetene få lov til å drive med snusket sitt i fred. De skal ikke få lov til å sende pen-

gesekker til de rike som har alt fra før! Folk trenger RV på Stortinget. Legg merke til at ikke en eneste av representantene fra noe annet parti sa fra om Furuholmens pengesluk. Vi gjorde det. Det er ikke skryt, det er sånn det er.

RV vil felle Willoch

De to regeringsalternativene — Høyre og Arbeiderpartiet — står i alt vesentlig for samme politiske hovedlinje. Uansett valgfal blir det fortsatt ført høyre-politikk fra regjeringsbygget.

Derfor er det Rød Valgallianse — og ikke Ap. — som er Høyres hardeste motstander. Hvis RV kommer inn på Tinget, vil vi bidra aktivt til at Willoch-regjeringa blir felt, enten ved at vi sjøl fremmer mistillitsforslag, eller ved å stemme for mistillitsforslag fra andre.

Hvis Willoch blir felt, blir Ap. trolig bedt om å danne ny regjering. RV vil ikke være med på det lureriet det er å framstille ei slik ny Gro-regjering som sjølve redninga for arbeidsfolk. Også da må folk organisere seg, aksjonere og slåss for å forsvare arbeidsplasser, rettigheter og levekår. RVs oppgave på tinget blir å representere ~~den~~ kampen, i opposisjon mot begge regjeringsblokkene. RV vil ikke nøle med å felle ei Ap-regjering dersom sakas viktighet tilsier det.

Er du mot all høyrepolitikk, uansett fargen på innpakningspapiret, er det en ting å gjøre ved høstens valg: Stem RV.